

Η Γαλλική Δημοκρατία, περιορίζοντας, με το άρθρο 4 του νόμου 85-704, της 12ης Ιουλίου 1985, για τη διαχείριση δημοσίων έργων και τις σχέσεις της με τη διαχείριση ιδιωτικών έργων, όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 96-987, της 14ης Νοεμβρίου 1996, για την εφαρμογή του συμφώνου ανακάμψεως για την πόλη, την απονομή της ιδιότητας του κατ' ανάθεση κυρίου του έργου σε εξαντλητικώς απαριθμούμενα νομικά πρόσωπα του γαλλικού δικαίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, καθώς και από το άρθρο 49 ΕΚ.

(¹) ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-327/03 και C-328/03 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, κ.λπ. (¹)

(Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες — Οδηγία 97/13/ΕΚ — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Τέλος για την παραχώρηση νέων αριθμών τηλεφώνου — Παραχώρηση αποθέματος αριθμών στη δικαιούχο της πρώην μονοπωλιακής επιχείρησης χωρίς καταβολή αντιπαροχής)

(2005/C 315/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-327/03 και C-328/03, με αντικείμενο δύο αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) με αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2003, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 28 Ιουλίου 2003, στο πλαίσιο των διαδικασιών: **Bundesrepublik Deutschland** κατά **ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG**, εκπροσωπούμενης από την **ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH** (C-327/03), **Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG** (C-328/03), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, S. von Bahr (εισηγητή), A. Borg Barthet και U. Lohmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος

διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι απαγορεύει την εθνική ρύθμιση που προβλέπει, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες ρύθμιση, ότι οι νέες επιχειρήσεις στην αγορά τηλεπικοινωνιών οφείλουν, προκειμένου να λαμβάνουν αριθμούς συνδρομητών τηλεφώνου, να καταβάλλουν ορισμένο τέλος που συναρτάται προς την οικονομική αξία των αριθμών αυτών, ενώ παράλληλα η επιχείρηση τηλεπικοινωνιών που κατέχει δεσπόζουσα θέση στην ίδια αγορά έχει λάβει, χωρίς να καταβάλει καμία αντιπαροχή, το σημαντικότερο απόθεμα αριθμών που διέθετε η πρώην μονοπωλιακή επιχείρηση, της οποίας η δεσπόζουσα επιχείρηση αποτελεί τη δικαιούχο, και το εθνικό δικαίο αποκλείει την εκ των υστέρων επιβολή τέτοιου τέλους για το απόθεμα αυτό.

(¹) ΕΕ C 251 της 18.10.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 18ης Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-405/03 (αίτηση του Gerechthshof te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Class International BV** κατά **Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc** (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Δικαιώματα που παρέχει το σήμα — Χρησιμοποίηση του σήματος στις συναλλαγές — Εισαγωγή γνησίων προϊόντων στην Κοινότητα — Προϊόντα υπαχθέντα στο τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Προσφορά προς πώληση ή πώληση των προϊόντων που έχουν υπαχθεί στο τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Βάρος αποδείξεως)

(2005/C 315/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-405/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το

Gerechtshof te 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 28ης Αυγούστου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Class International BV** κατά **Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, Smith-Kline Beecham plc, Beecham Group plc**, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και J. Malepovský, προέδρους τμήματος, C. Gullmann (εισηγητή), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Τα άρθρα 5, παράγραφοι 1 και 3, στοιχείο γ', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και 9, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, έχουν την έννοια ότι ο δικαιούχος ενός σήματος δεν μπορεί να αντιταχθεί στην εισοδο και μόνο εντός της Κοινότητας, υπό το τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης, γνησίων προϊόντων φερόντων το σήμα αυτό τα οποία, προηγουμένως, δεν έχουν ήδη διατεθεί στο εμπόριο εντός της Κοινότητας από τον εν λόγω δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του. Ο δικαιούχος του σήματος δεν μπορεί να εξαρτά την υπαγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων στο καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης από την ύπαρξη, κατά τον χρόνο εισόδου των εμπορευμάτων αυτών εντός της Κοινότητας, ήδη προσδιορισμένου τελικού προορισμού σε τρίτη χώρα, ενδεχομένως βάσει συμβάσεως πώλησεως.
2. Οι έννοιες της «προσφοράς» και της «εμπορίας» των προϊόντων, που διαλαμβάνονται στα άρθρα 5, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104 και 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μπορούν να περιλαμβάνουν, αντιστοίχως, την προσφορά και την πώληση γνησίων προϊόντων φερόντων σήμα, τα οποία έχουν τον τελωνειακό χαρακτήρα μη κοινοτικών εμπορευμάτων, όταν η προσφορά ή/και η πώληση πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια της υπαγωγής των εμπορευμάτων στο καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης ή της τελωνειακής αποταμίευσης. Ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να αντιταχθεί στην προσφορά ή στην πώληση τέτοιων εμπορευμάτων όταν αυτή συνεπάγεται κατ' ανάγκη τη διάθεσή τους στο εμπόριο εντός της Κοινότητας.
3. Σε μια κατάσταση όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, εναπόκειται στον δικαιούχο του σήματος να προσκομίσει την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών που καθιστούν δυνατή την άσκηση του δικαιώματος απαγορεύσεως, το οποίο προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 89/104 και 9, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, αποδεικνύοντας είτε θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των μη κοινοτικών εμπορευμάτων που φέρουν το σήμα του είτε προσφορά ή πώληση των εμπορευμάτων αυτών η οποία συνεπάγεται κατ' ανάγκη τη διάθεσή τους στο εμπόριο εντός της Κοινότητας.

(¹) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2005

στην υπόθεση C-468/03 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Overland Footwear Ltd** κατά **Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(Κοινό Δασμολόγιο — Εισαγωγικοί δασμοί — Δηλωθείσα δασμολογική αξία που περιλαμβάνει προμήθεια αγοράς — Επιβολή δασμών επί του συνόλου του δηλωθέντος ποσού — Επανεξέταση της τελωνειακής διασαφήσεως — Όροι — Επιστροφή των δασμών που καταβλήθηκαν επί της προμήθειας αγοράς)

(2005/C 315/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-468/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο) με απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Νοεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Overland Footwear Ltd** κατά **Commissioners of Customs & Excise**, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους: C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk, C. Gullmann (εισηγητή), R. Schintgen και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Τα άρθρα 29, 32 και 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια προμήθεια αγοράς που περιλαμβάνεται στη δηλωθείσα δασμολογική αξία και δεν διακρίνεται από την τιμή πώλησεως των εμπορευμάτων στη δήλωση διασαφήσεως πρέπει να θεωρείται ως μέρος της αξίας της συναλλαγής δυνάμει του άρθρου 29 του ίδιου κανονισμού και, ως εκ τούτου, να υπόκειται σε δασμό.
2. Τα άρθρα 78 και 236 του κανονισμού 2913/92 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι:
 - μετά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής των εισαγομένων εμπορευμάτων, οι τελωνειακές αρχές που επιλαμβάνονται αιτήσεως του διασαφήτη περί επανεξετάσεως της τελωνειακής του διασαφήσεως ως προς τα εν λόγω εμπορεύματα, υποχρεούνται, υπό την επιφύλαξη της ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος, είτε να απορρίψουν την αίτηση με αιτιολογημένη απόφαση είτε να προβούν στη ζητούμενη επανεξέταση·
 - σε περίπτωση που διαπιστώνουν, μετά το πέρας της επανεξετάσεως, ότι η δηλωθείσα δασμολογική αξία περιελάμβανε εκ παραδρομής προμήθεια αγοράς, υποχρεούνται να επανορθώσουν την κατάσταση προβαίνοντας στη επιστροφή των εισαγωγικών δασμών που επιβλήθηκαν επί της προμήθειας αυτής.

(¹) ΕΕ C 7 της 10.1.2004.